

Младен Исаев

Есен

Отлетяха птиците на юг
и горите жалят притаени.
Жълти листи рони всеки бук,
само боровете са зелени.
Вехне свежата трева,
слънцето минава ниско-ниско,
а небето с мека синева
е така отворено и близко!
Аз обичам тая светлина
на спокойната златиста есен,
топлата дълбока тишина,
птиците с далечната им песен.
Аз обичам в есен да вървя
през полето, рано разорано,
и да гледам в чиста синева,
как издига върхове Балкана.
Нека птиците летят на юг,
с тях не искам в полет да замина.
Аз завинаги оставам тук,
с тебе, златна майчице родино!

КРАЙ

© Младен Исаев

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12303>]